

DOKTOR TRAKTOR PŘIŠEL LÉČIT

KLIMAFANATIKY. Vládní korupce, dotace a pokřivený trh - Ladislav Jakl to vidí zcela jasně

- editor007 | 23. února 2024

ČESKO: Na počátku bylo slovo. A to slovo bylo „dotace.“ A tak začínal evropský integrační proces. A mohli bychom dodat, že na počátku evropské integrace byla slova dvě: „zemědělské dotace“.

Můžete namítat, že nejdříve šlo o slova „uhlí“ a „ocel“, ale u této poválečné fáze kolektivizace států ještě nešlo o integraci v moderním slova smyslu, jen o dohody o komoditním obchodu. Další fáze unifikace a centralizace už byly nesené politickými cíli. A protože ve Francii v onu dobu tvořili venkované významnou část elektorátu a Francie hrála v tu dobu první housle v integračním orchestru, šla více než polovina rozpočtu EHS a ES na zemědělské dotace a z této větší poloviny šla větší polovina právě na podporu francouzských sedláků.

Jenže kdo platí, ten poroučí. A tak dotace od začátku nebyly zadarmo. Naopak jejich „cena“ stále rostla. Touto cenou byly náklady za všemožná omezení, regulace, kvóty, limity, jejichž plnění erár pod záminkou toho, že na venkov jdou velké veřejné peníze, začal po zemědělci vyžadovat. A tak se zemědělství postupně stalo nejregulovanějším ekonomických odvětvím.

Dotace tím přestaly být dárečkem, ale staly se vlastně platbou za veřejnou zakázku. Stát si jako by objednával (ve skutečnosti nařizoval) plnění mimohospodářských funkcí, které prohlásil za pozitivní externality. Ve skutečnosti šlo ale téměř vždy o nadbíhání různým zájmovým skupinám, kterým prý se nemá moc konkurovat. A tak přišla nařízení nepěstovat to či ono, neobdělávat, nezasívat, nechovat, neprodukovat, neobchodovat.

A v posledních dvou desetiletích se věc dostala do stádia, kdy si běžný statkář (kterému se dnes má říkat farmář, zítra možná kulak) vydělává víc vyplňováním různých lejster a plněním uložených povinností než prodejem svých produktů. Celkem poprávu tak přestali zemědělci jakékoli velikosti své firmy považovat dotace za nějaký dáreček na přilepšenou či na udržení své životní úrovně, ale za nutnou kompenzaci nákladů, které vyplývaly ze státem uložených úkolů, tedy vlastně za jisté odškodnění.

Některé z oněch úkolů se tváří bohulibě, zejména ty, které souvisejí s krajinotvorbou a s omezováním negativních externalit dopadajících na okolní přírodu, ale většina ostatních regulí má typicky sociálně inženýrský charakter: mají vymýtit zemědělství jako jeden z normálních poctivých způsobů hospodaření a podnikání a učinit z něj nositele myšlenek architektů nové podoby společnosti.

A do toho přišel šílený fanatický boj s podnebím. A jeho železná pěst dopadla na zemědělství asi nejtvrději ze všech oborů. Prostor k obživě a podnikání se začal stále více omezovat a náklady jakéhokoli smysluplného hospodaření naopak mnohem rychleji zvyšovat. A v souběhu s tím navíc přišla úsporná opatření a s nimi omezování některých dotací.

Ano, dotace pokřivují trh, způsobují chybnou alokaci zdrojů, jsou projevem násilného přerozdělování a živí gigantickou byrokracií. Pryč s nimi. Ale pokud jsou významnou částí podnikatelů brány jako

náhrada za škody, které jim působí unijní a státní regulace, pak lze chápat, že se jich zemědělci nechtějí vzdát.

Umožněte zemědělcům normálně hospodařit, normálně podnikat, normálně obchodovat. Až pak jim můžete sahat na dotace. Né obráceně, né obráceně! To je poselství protestujících zemědělců. Ano vládní propagandisté to překládají jako heslo ve stylu „dejte nám více peněz daňových poplatníků“. Ale to je lež, která má proti zemědělcům poštvat ostatní veřejnost. Tuto lež popírá i fakt, že hlavním terčem odporu protestujících je nikoli náhodou balík unijních opatření s názvem Green Deal.

Nechte nás žít a pracovat, volají zemědělci ze svých traktorů. A my nebudeme potřebovat žádné dotace, protože umíme vyrábět kvalitně a levně, kdyby nám to stát dovolil.

AUTOR: Ladislav Jakl

[ZDROJ](#)